

Joanne werkt op Haïti voor WereldOuders

'Hier ben ik **harder** nodig dan in Nederland'

De meeropbrengst van de Margriet bel & win-acties gaat de komende weken naar Stichting WereldOuders. Joanne Schipper (43) werkt nu bijna twee jaar voor deze stichting op Haïti.

Na de zware aardbeving op Haïti, 12 januari 2010, besloot Joanne Schipper uit Groningen het roer om te gooien. Ze zegde haar baan bij *Bureau Jeugdzorg Drenthe* op en vertrok voor onbepaalde tijd naar Haïti. "Het was één grote ravage. Ik zag alleen maar ingestorte gebouwen, puin en klauterende mensen," vertelt Joanne over haar aankomst in Haïti, vlak na de aardbeving. Veertien jaar geleden kwam zij voor het eerst in het land tijdens een wereldreis. "Toen was het ook al crisis," vertelt ze. Haïti behoort tot een van de armste landen ter wereld en wordt continu geteisterd door corruptie en natuurrampen. Joanne: "Bij mijn eerste kennismaking met het land was ik direct onder de indruk van de projecten van *NPFS (Nos Petits Frères et Soeurs)*, de partnerorganisatie van *WereldOuders*. Ik bleef vier maanden in Haïti om als vrijwilligster te werken. Eenmaal thuis wist ik: ik ga ooit terug." Dat gebeurde vier jaar later. Jarenlang pendelde Joanne op en neer tussen Nederland en Haïti, om steeds voor een periode van een paar maanden vrijwilligerswerk te doen. "Tot die zware aardbeving op 12 januari 2010. Vier dagen lang kon ik alleen maar naar de afschuwelijke beelden op televisie staren. Ik wist dat dit het moment was om te gaan. In Haïti ben ik harder nodig dan in Nederland."

Een volgende ramp

Joanne is na haar aankomst in Haïti een van de drijvende krachten achter het *Angels of Light*-programma. "Deze dagopvang werd vlak na de aardbeving opgezet door *Stichting WereldOuders*," legt Joanne uit. "In veertien tenten verspreid over Port-au-Prince, de hoofdstad van Haïti, probeerden we kinderen even uit de verschrikkingen van de aardbeving te halen. We hielden ze bezig met spelletjes, dansen, tekenen, rekenen en lezen. Ook zorgden we voor een warme maaltijd en heel belangrijk: één douchebeurt per dag." Toch brak er twee maanden na de aardbeving een volgende ramp uit: Haïti werd getroffen door een cholera-epidemie. Joanne: "Hoe kon het ook anders? Alles was stoffig en vies. Met gemiddeld dertig graden en onvoldoende schoon drinkwater. Het was een openstapeling van ellende."

Op zoek naar de ouders

Veel getraumatiseerde kinderen die in deze chaotische periode de dagopvang bezochten, waren hun ouders in de crisissituatie rondom de aardbeving kwijtgeraakt. "Zij bleven bij ons wonen in de tenten en ondertussen gingen wij op zoek naar hun ouders. Van sommige kinderen blijkt nu dat zij tóch nog een ouder of ander familielid hebben. Wij proberen hen op te sporen en het contact met de kinderen te herstellen. Sommige ouders verkeren in een situatie waarin ze niet meer voor hun eigen kinderen kunnen zorgen. We helpen hen met het vinden van een huis, een baan of door middel van microkrediet een eigen business op te zetten. Ook zorgen we ervoor dat het contact tussen de biologische ouders en de kinderen blijft bestaan. De meesten gaan ongeveer twee keer per maand naar hun familie. De rest van de tijd wonen ze bij ons in het *St. Louis Child Protection Camp*, een huis voor tweehonderd kinderen dat wij een half jaar na de ramp hebben gebouwd uit zeecontainers. Ons doel is dat de kinderen die nog familie hebben uiteindelijk volledig teruggaan."



WereldOuders?

Stichting WereldOuders biedt structurele hulp aan thuisloze kinderen in negen landen in Latijns-Amerika, waaronder Haïti. Ze worden opgenomen in familiehuizen

waar ze naast liefde en verzorging ook scholing en minimaal een beroepsopleiding krijgen. Zo hebben zij een goede kans op een zelfstandige toekomst. De hulpverlening is structu-

reel, persoonlijk en lokaal. *WereldOuders* is voor haar inkomsten volledig afhankelijk van donateurs en sponsors. www.wereldouders.nl

Wereld Ouders
grijp kinderen in Latijns-Amerika en Haïti

Steun blijft hard nodig

"Het is indrukwekkend om te zien wat er dankzij het programma in twee jaar tijd veranderd is," aldus Joanne. "De kinderen zijn niet langer angstige, verdrietige kinderen. Ondanks hun moeilijke situatie, voelen ze zich weer veilig, gelukkig en onderdeel van een nieuwe familie." Hoewel de situatie op Haïti verbeterd is, blijft financiële steun nodig. "Voor de tweehonderd kinderen uit het tehuis en zeshonderd arme kinderen uit de omgeving, wordt nu een nieuwe school gebouwd. De school is echt alleen bedoeld voor de allerarmste kinderen." Joanne maakt zich wel zorgen over hoe het *Angels of Light*-programma de kosten

voor de achthonderd naar schoolgaande kinderen gaat betalen. "Na de aardbeving is er veel financiële steun geweest, maar helaas is dat momenteel ernstig aan het wegzakken. Voor 2012 voorzien we een groot tekort. Als onze hulp wil voortbestaan, hebben we echt meer geld nodig." Joanne blijft ondertussen doorgaan met het organiseren van sponsoracties om geld in te zamelen en ze voert overleg met de architect van de school. Ze is nog lang niet van plan om terug naar Groningen te gaan. "Ondanks alle ellende die ik hier zie, zijn er ook veel mooie momenten, prachtige mensen en kinderen. Haïti is mijn thuis. Ik heb het gevoel dat ik hier hoor."